

Képek és szöveg: Kelle Botond

Utcai bűvészet '02 a Balatonparton

Július 19-27-ig – a tavalyihoz hasonlóan – ismét piros, FBK-s pólós fiatalok lepték el a nagyobb balatonparti városokat és nyújtottak közvetlen varázslatos élményeket több ezer embernek. Az idei utcai bűvészkedés nagyon jó hangulatban zajlott, amit egyedül az árnyékolt be kicsit, hogy tagjaink közül volt aki el sem jött, és olyan is, aki csak két napot töltött velünk.

Kereszti Csaba és a gordiuszi csomó Siófokon

belevágtunk, és úgy gondolom: hangulatos és sikeres hetet töltöttünk együtt, ezzel gazdagítva magunkat és a közönségünket egyaránt.

Több héten át készítettem elő az utcai bűvészkedést (szállás, kaja ügyintézés, engedélyszerzés, telefonálás fesztiválszervezőknek, meg persze 14 embert győzködtem arról, hogy ugyan már jöjjön el bűvészkedni). Kissé fárasztó volt. A nagyobb fesztiválok szervezői úgy kezeltek, mikor megmondtam, hogy bűvészkedésről van szó, mintha leprás lennék. Volt, ahol csak annyit mondtak: erre az ő közönségünknek nincsen igénye, volt aki korábbi tapasztalatára hivatkozott (a múltkor is itt volt az a nő... bűvészeket inkább nem kérünk) és volt aki arra hivatkozott, hogy szerintem **nem illik bele a borfesztivál kulturális miliójébe a bűvészkedés.** Az Önkormányzatok nagy része is helyből elutasított, vagy irreálisan magas összegért akart bérbe adni egyetlen négyzetmétert. Ennek ellenére

Boglár

20-án, szombaton, miután a törzstagok már előző nap délután megérkeztek, a szomszédos várost: Balatonboglárt látogattuk meg. 13 órakor kezdtük el a bűvészkedést a Platán strandhoz közeli téren, az üzletsorok gyűrűjében. Az elején nehezen kezdett beindulni a dolog, de hamar belerázódtunk és kezdett kialakulni az állandó közönségünk. 3-4 óra körül már szinte minden arra járó megállt megnézni, hogy min csodálkozik ez a sok fürdőruhás ember (a közönség). Sajnos azonban kezdett egyre melegebb lenni és mindenki inkább a strand felé vette az irányt, minthogy minket nézzen, ezért 6 órakor úgy döntöttünk, inkább Fonyódon próbálunk szerencsét. Tehát felültünk a vonatra és 7 órakor már a kikötő melletti sétálóutcában szórakoztattuk a fonyódiakat, nagy sikerrel. Egyfolytában bűvészkedtünk, majd este tíz körül, mikor már kezdett elnéptelenedni az utca, a szállás felé vettük az irányt, ahol még sokáig beszélgettünk és játszottunk.

Kálmán Zsolt a Fonyódi közönség előtt

Három nap múlva, 24-én ismét visszatértünk Boglára, ezúttal az újonnan felépített belvárosi üzletsor főterén kezdtünk dolgozni öt óra körül. Alig láttunk hozzá a bűvészkedéshez, a szeles idő viharossá változott és az embereknek eszük ágában sem volt az utcára menni ilyen időben. Este nyolcig vártunk, hátha változik a helyzet, de nem így történt, ezért visszatértünk Fonyódra, és mivel ott is esett, hazamentünk. Vagyis Boglárán nem volt szerencsénk.

Szemes

Fonyódon, tűztárcával a kezemben mutatványok (az én előadásomban) aratták az esti órákban. Tizenegy körül döntöttünk a távozás mellett és otthon tovább folytattuk az előző játékokat és a beszélgetést.

21-én, vasárnap délután négy óra körül érkeztünk Balatonszemesre. Először az üzletsorokkal szemben kezdtünk dolgozni – nagy sikerrel. Szinte minden arrajárót sikerült megörvendeztetnünk mutatványainkkal. Mindössze egyetlen problémánk akadt: a közeli étterem közönsége már ötödször nézte végig műsorunkat, melyet a folyamatosan cserélődő járókelőknek mutattunk be, ezért úgy döntöttünk ideje új helyet keresnünk. Így hát átköltöztünk a főút és a vidámpark közé, ahol már zavartalanul bűvészkedhettünk tovább, ezzel teljesen megakadályozva a közlekedést a főúton (az ugyanis megtelt emberekkel). Folyamatosan bűvészkedtünk, majd este nyolckor fejeztük be itt a munkát és siettünk az állomásra, hogy elérjük a vonatot. Kilenc órakor már Fonyódon bűvészkedtünk az ottani – részben már törzsközönségünknek. Itt a legnagyobb sikert a kínai karikák (Kálmán Zsolt előadásában) és a tüzes

Fonyód

Mint már említettem Fonyódon volt a szállásunk – a családi nyaralónkban. Fent a padlástéren aludtunk matracokon és kint a kerti kis házban ettünk ebédet és reggelit. A program nem jöhetett volna létre nagymamám: **Majercsikné Oreskovich Éva** gondoskodása nélkül – ő főzött ránk és a kezében tartotta a társaságot. Ezúton is köszönöm neki mindannyiunk nevében.

Fonyód fő turisztikai csomópontján – a kikötő mellett – a fent már említett időpontokban bűvészkedtünk 20-án, szombaton este hét és tíz óra között, valamint vasárnap kilenctől tizenegyig. 22-én, hétfőn már Fonyód volt a fő célpont – de korábbi tapasztalatainkból okulva csak este hét órakor kezdtük el a bűvészkedést. Többen már mutogattak ránk: „Nézd, itt jön a F fiatal Bűvészek Köre!” – hallottuk nem egyszer a hátunk mögül. Számos törzsnézőnk is volt, de mivel négy FBK-s csatlakozott hozzánk ezen a napon (Soma, Boldog-, Susán- és Papp Péter aznap érkeztek meg), nem volt probléma újat mutatni a lelkes nézőknek. Tizenegy óra után fejeztük be a munkát, de a korai lefekvésből persze ezúttal sem lett semmi.

Lelle

23-án, kedden érkeztünk először Lellére délután hat órakor. A városközpont tömve volt járókelőkkel és üzletekkel, árusokkal. Így hamar találtunk magunknak helyet, a sétálóutcában egy édességet áruló stand és egy borüzlet között vertünk tanyát. És órákon át csak bűvészkedtünk, bűvészkedtünk. Az előadás két nyelven – magyarul és németül folyt, mivel a közönség több mint fele külföldi volt. Soma kétnyelvű előadása, melyben keveredtek a német, angol és magyar kifejezések: fergeteges sikert aratott. A két Péter pedig szinte tömeghisztériát okozott a Rocky-kal. Egészen éjfélig dolgoztunk, majd mivel eddigi szerepléseink közül (talán a fonyódit leszámítva) itt arattuk a legnagyobb sikert, elhatároztuk: két nap múlva visszatérünk...

Máté, Soma és Csaba a Lellei közönség előtt

Máté Szemesen az ujjbilincsből szabadul

25-én, csütörtökön, mikor másodszor érkeztünk a városba (Lellére), eddig ismeretlen élményben volt részünk. Szabálysértés miatt megbírságotlakt minket. A dologhoz tudni kell, hogy a legtöbb Önkormányzatnál annyira mereven kezelik a kérdést, hogy árusokon és karikatúristákon kívül gyakorlatilag senkinek nem adnak területfoglalási engedélyt (és nekik is néhol hónapokat kell várni rá). Volt, ahol nekünk sem sikerült szerezni.

Tehát délután öt óra körül megérkeztünk Lellére és lepakoltunk ugyanoda, ahol két napja már nagy sikerrel szerepeltünk, megnövelve ezzel a körülöttünk lévő boltok forgalmát is. Ennek ellenére a mellettünk lévő árus nagyon el akart küldeni minket. Mondtam a többieknek, menjenek odébb négy méterrel, ott van egy ugyanilyen hely és kezdjék el a bűvészkedést. Én addig elmentem keresni egy másik helyet.

Találtam is, és mi is elkezdtünk bűvészkedni. Egy fél óra múlva az egyik néző mondja, hogy a többieknek problémája akadt a közterületesekkel. Odamentem, hát nem cuccoltak odébb, ahogy mondtam, a mellettük lévő árus meg bejelentést tett a Közterület Felügyeleten. Vitatkoztunk egy sort, majd mivel senki nem akarta odaadni a személyiét, magamra vállaltam a szabálysértés elkövetését. (Közvetlenül ezután a Papp Peti és a Kálmán Zsolt – akik szintén ott sem voltak – ajánlottak föl pénzt a bírságra, illetve javasolták, hogy legközelebb közösen vállaljuk a felelősséget.) A nyomtatványon, amiből mi is kaptunk egy példányt a következő szerepelt: **A szabálysértés rövid leírása és minősítése: bűvész tevékenység a Szent István téren.**

Ez a két derék ember (a közterületesek) megmagyarázta nekünk, hogy milyen lehetőségeink vannak. Ezt a szabálysértést elkövető (mármint **aki bűvész tevékenységet folytat közterületen**) **több ezer forintos bírsággal**, vagy egy napi **közmunkával**, vagy **két nap elzárással sújtható**. Úgyhogy, kedves olvasó és a helyedben kétszer is meggondolnám, hogy mutassak egy kártyatrükköt valamelyik ismerősömnek, ha közterületen állok. Természetesen, ahogy elmentek a közterületesek (nyolckor lejár a munkaidejük), újrakezdjük a bűvészkedést. És éjfélig egyfolytában bűvészkedtünk.

Siófok

26-án, pénteken délután háromkor érkeztünk Siófokra, ahol már tavaly is több napon keresztül sikerrel szerepeltünk. Rögtön le is pakoltunk szokott helyünkön: a felüljáró mellett, a sétálóutcák kereszteződésében. A siker nem sokat váratott magára, néhány perc múlva már több mint százan lesték minden mozdulatunkat. Már jó néhány órája bűvészkedtünk, mikor feltűnt a nézők között két ismerős arc: Tóthlaca és Katona Krisztián nézték végig érdeklődéssel műsorunkat, majd „Éljen az FBK!” felkiáltással köszöntöttek minket. Cserébe nekik is adtunk a Bűvészkedj! kiadványból, amit egész héten osztogattunk az érdeklődőknek. A találkozást követően rövid szünetet tartottunk és elmentünk vacsorázni siófoki törzshelyeinkre – egy közeli étterembe. A kaja elfogyasztása után újból visszatértünk a sétálóutcába és hozzáláttunk a bűvészkedéshez. Annak ellenére, hogy már kezdett sötétedni még mindig nagyon sokan voltak kíváncsiak ránk és bár fárasztó hét állt mögöttünk, mi nem akartunk csalódást okozni a nézőknek. Máté, Soma, Csaba és az én mutatványaim ismét meghozták a várt hatást. Egészen éjfélig bűvészkedtünk, mivel ki akartuk élvezni az utcai bűvészkedés utolsó pillanatait is, de végül elértük a vonatot. Aztán éjjel hazasétáltunk a Fonyódi állomásra a síneken és lefeküdtünk. Másnap pedig mindenki indult haza. Ezzel zárult le a nyári utcai bűvészkedés és a Bűvészkedj! project.

Köszönöm mindenkinek, aki eljött! Én – a sok szervezés és az apróbb problémák ellenére nagyon jól éreztem magam, remélem ezt ti is így érzitek. Ne feledjétek: Jövőre folytatjuk az utcai bűvészkedést a Balatonparton!

Papp Peti és kötele mindenhol sikert arattak